

Mythologia, Francfort, 1581 - X [57] : De Priapo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[57\] : De Priapo](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 15 : De Priapo](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[57\] : De Priape](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[57\] : De Priape](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - X [57] : De Priapo, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6111>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581
ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307
Formatin-8

Langue(s)Latin

Paginationp. 1048-1049

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Priape](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Baccho.

Neque ea quidem quæ de Baccho fingebantur ab antiquis, fuerunt à phÿlica consideratione aliena, quâdo illum à Nymphis nutritum dixerunt. cum enim Nymphae materia sint in rebus naturalibus, illæ formam recipiunt ac fouent: est enim Dionysus vitæ Solis generationi conferens, quæ vicem maris obtinet in operib. naturæ. huic ideo phallum siue membrum virile dicatum fuisse memorant, & genus id sacrificii, quod vocabant Canephoria.

Ethicè.

Deinde mores ebriosorum per hunc Deum exprimentes, ad moderatum vini usum nos hortabantur, cum proponerent ante oculos quot turpitudines ex ebrietate nascerentur. nam cur Cobali malefici & perniciosi dæmones Bacchum comitabantur, inter quos Actæus præcipuum locum obtinebat, quia multa sunt flagitia, quæ ebrietatem ac immoderatum bibendi usum sequuntur: loquacitas nimirum, & temeritas, & impudentia, & in rebus domesticis negligentia, præsentiumque bonorum profusi sumptus, & inimicitie, multaque huiusmodi incommoda cum clamore & strepitu. eadem causa fuit cur eius currum diuersæ feræ crudelissimæ sequerentur.

De Cerere.

Mox ad agrorum cultum mortales adhortabantur, cum Ceterem terram esse dicerent, ex qua nascuntur diuitiæ: cum iustissimum sit habitum scæus illud, quod è terra capitur. terræ enim feracitas è cœli clementia & diligentia hominum nascitur, quod per Cereris fabulam explicarunt. hæc orbem terrarum peragravit, quoniam ob signiferi circuli obliquitatem, & ob Solis cursum sub eo, variis anni temporibus æstas fit, & segetes ad maturitatem perueniunt.

At Ethicè.

Nemo Deos impune contemnit, cum improbitatis comites sint miseriæ: necesse est impium hominem & imprudentem in multa turpia incurrere. quare & pietas in Deos, & rebus agendis prudentia, & parsimonia in præsentibus bonis conservandis, necessaria est viro bono.

De Priape.

Atque quoniam aliquid ficti è nihilo non potest, Priapum semen esse genitale crediderunt: quem Deum ideo putarunt antiqui,

antiqui, quia diuina potentia plena essent, vt putabant, semina generationis.

De Adoni.

Neq; verò simplex erat modus vires Solis ostendendi, sed pro arbitrio artificū fabularum. nam modò capitur pro melle vt Proserpina, quæ per quoddam spatium est apud inferos, modò apud superos: modò pro Sole: qui eadem ratione modò diuturnior est apud inferos, modò apud superos. hunc aiunt ab apro ictum interijisse, propter horridam vim hyemis, per quam deficiunt penè Solis vires. nam dum est in australibus signis, horrida terra sit, & frugibus, vt apparet, inutilis, cum vere omnia reuiuiscant.

De Sole.

Sol quia lucem & vitam deniq; impertit omnibus animantibus, lucis quæstor & autor habitus est vnus, & morborum & salutis moderator, & frugum & rerum omnium copiarum largitor, & Deus deniq; cum Dei naturam superiorem his omnibus nondum homines cognoscerent.

De Aristæo.

Aristæi verò fabula Solis filij post hæc introducta fuit, cum nos ad prudentiam antiqui hortarentur, quæ non mediocriter assidue rebus nostris est adiumentum, vitamque facit faciliorem, minusque molestam mortalibus: quippe cum imprudentiæ multæ molestiæ & insuauitates vitæ soleant esse adiunctæ.

De Phaethonte.

Ad explicanda verò illa quæ sunt virtute Solis, excogitata fuit fabula Phaethontis: cuius error omnia propè humana exulsiit, quia facta fuit eximia siccitas, & æstus inusitatus, qui per totam æstatem ad medium autumnum perdurauit. Post illam tam acrem & horridam æstatem, eximios calores ingentia tonitrua necessario sunt consecuta, & fulmina complura: quare dictus est Phaethon fulmine fuisse à Ioue deiectus ad ripas Eridani propter inundationes, quæ temporum inundationes huiusmodi cum pestilentia plerumq; sequuntur.

At Ethicè.

Monuerunt sapientes præterea sæpius honores, qui ab imperitis rerum gerendarum expetuntur, nonnunquam & ipsis calamitosos fuisse qui acceperunt, & ijs qui concesserunt parum